

Gosciny Sempé

Vianoce malého Mikuláša

**Vianoce
malého Mikuláša**

Vianoce malého Mikuláša

Pôvodný názov: Le Petit Nicolas, c'est Noël!

© 2013 IMAV éditions / Goscinny – Sempé

Pôvodné francúzske vydanie: 1964

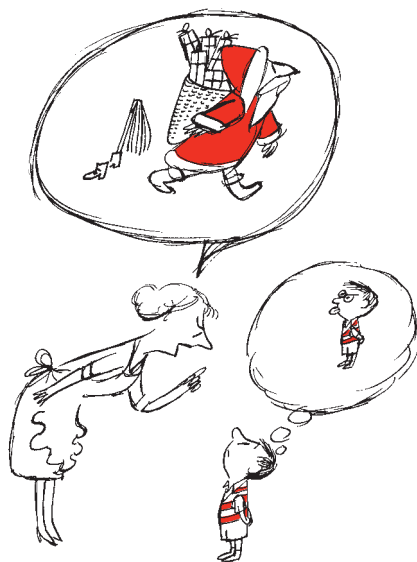
Preklad © Beata Panáková 2024

Slovenské vydanie © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2024

ISBN 978-80-556-6532-0

René Goscinny
Jean-Jacques Sempé

Vianoce malého Mikuláša

sloart

Mikuláš

Je super!

Lotar

Najhorší žiak z triedy.
Keď ho učiteľka vyvolá,
vždy má po prestávke.

Aurel
Môj najlepší kamarát.
Je tučný a stále sa
napcháva.

Alojz

Najlepší žiak z triedy.
Učiteľkin miláčik,
my ho neznášame.

Kazimír
Má veľmi bohatého ocka,
ktorý mu kupuje všetko,
na čo si spomenie.

Rafael

Má písťalku a jeho ocko
je policajt.

Hugo
Je veľmi silný a rád
rozdáva údery päšťou
rovno do nosa.

Izidor

Strašne rád hrá guľôčky
a je fakt dobrý, skoro nikdy
neminie jamku.

Mária-Hedviga
Je veľmi fajn, neskôr sa
s ňou asi ožením.

Mama

Som rád doma, keď prší
a máme návštevu, lebo mama
vtedy prichystá na olovrant
kopu dobrôt.

Ocko

Odchádza z práce
neskôr ako ja zo školy,
ale nemá domáce úlohy.

Pán Bledur

To je náš sused.
Radi sa s ockom prekárajú.

Stará mama

Je ku mne veľmi dobrá,
dáva mi kopu darčiekov
a srdečne sa smeje
na všetkom, čo poviem.

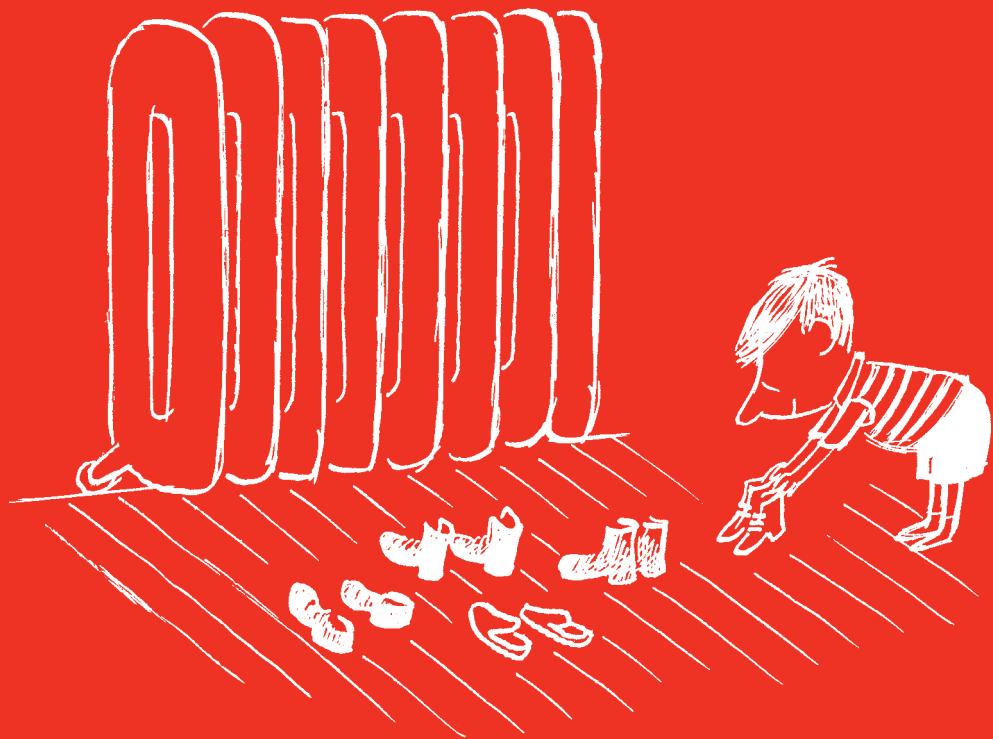
Bujón

To je náš vychovávateľ, voláme ho
tak preto, lebo stále hovorí: „Pozerajte sa
mi do očí.“ A oká sú aj v bujóne.
Vymysleli to veľkí žiaci.

Učiteľka

Je náramne milá a pekná,
pokiaľ nerobíme veľké hlúposti.

Obsah

Milý Papa Noël.....	9
Vianoce u Mikuláša	17
Korčule	29
Náš dom.....	37
U holiča.....	45
Kúzlo.....	53
Písomka z matematiky.....	61
Kazimírova loďka	67
Úžasne pomáham.....	75
U pána Bledura	81
Robotníci	87
Pupky	95
Ragby	103
Kino v škole.....	111
Stará mama	119
Biografia a Bibliografia	126

Milý Papa Noël

Odkedy viem písať, a to je už dobrých pár rokov, každý rok oznamujem ockovi a mame, že Vám pošlem list a písomne poprosím o vianočné darčeky.

Dosť ma zarazilo, keď si ma ocko postavil pred seba ku kreslu a vysvetlil mi, že tento rok nie ste pri peniazoch, najmä preto, lebo ste mali neočakávané výdavky: museli ste platiť za opravu saní, keď do Vás vrazil na svojich saňiach ten somár prichádzajúci sprava, a hoci ste mali svedkov, oklamal poisťovňu a Vy ste museli hradiť škodu. Presne to isté sa stalo ockovi s autom minulý týždeň a poriadne ho to nasrdilo.

Potom mi ešte ocko povedal, že by som mal byť štedrý a láskavý, nemal by som pýtať dary pre seba, ale mal by som pýtať

dary pre tých, ktorých mám rád, a pre svojich kamarátov. Ja na to, že teda dobre. Mama mi dala pusu a povedala, že som jej veľký chlapec a že aj napriek tej nehode so saňami Vám nejaký ten groš zostane a určite na mňa nezabudnete. Moja mama je fajn.

Takže pre seba od Vás nežiadam nič.

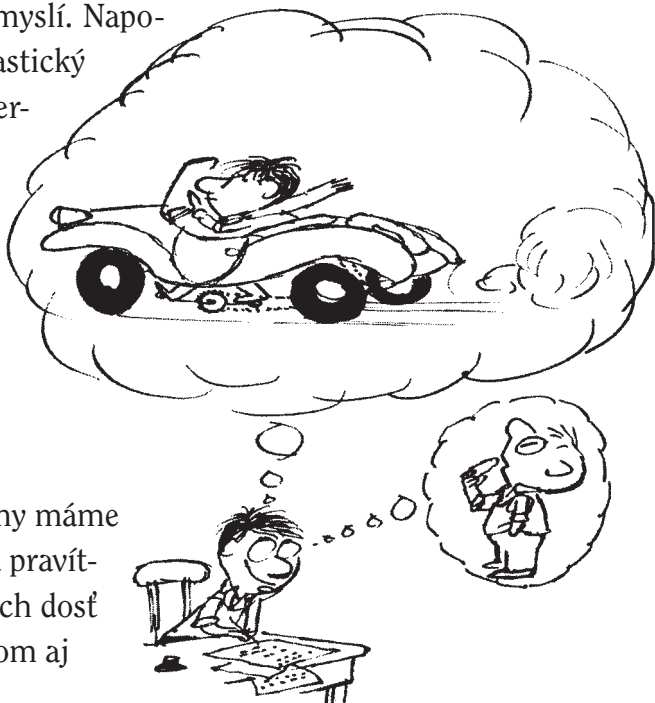
No bol by som rád, keby ste ockovi a mame darovali malé auto, do ktorého by som mohol nastúpiť a ktoré jazdí samo, bez pedálovania, a dajú sa na ňom rozsvietiť reflektory ako na ockovom aute pred tou nehodou. Videl som také autíčko vo výklade v hračkárstve, ktoré je len kúsok ďalej od školy. Keby ste ockovi a mame to auto priniesli, bolo by to výborné, lebo by som sa celý deň pekne hral v záhrade, to mám dovolené, a nehneval by som mamu, ktorá neznáša, keď pobehujem po dome a vyvádzam v kuchyni. A ocko by mohol v obývačke pokojne čítať noviny, lebo keď sa tam hrám s loptou, zúri a kričí, vraj čo komu urobil, že toto si nezaslúži a že po celom dni v práci chce mať doma pokoj.

Ak ockovi a mame darujete autíčko, kúpte, prosím, to červené. Majú aj modré, no podľa mňa rodičom sa bude viac páčiť červené.

Pre učiteľku, ktorá je veľmi milá aj pekná, kým v triede veľmi nevystrájame, by som chcel príručku s riešeniami všetkých príkladov z aritmetiky na celý rok. Lebo viem, že učiteľku veľmi mrzí, keď nám musí dávať zlé známky. „Počuj, Mikuláš,“ vravieva mi, „naozaj ma neteší, že som ti musela dať päťku. Viem, že sa môžeš zlepšiť.“ Bolo by teda super, keby som mal odpovede na všetky príklady, učiteľka by mi dávala samé dobré známky a bola by náramne spokojná. A ja strašne rád robím učiteľke radosť. Okrem toho by to prospelo aj Alojzovi, učiteľkinmu miláčikovi, ktorý je vždy najlepší z triedy, a tým nás poriadne šťve, no fakt, vážne.

Spolužiak Kazimír má veľmi bohatého ocka, ktorý mu kupuje všetko, čo si zmyslí. Naposledy mu kúpil fantastický kompletný mušketersky oblek aj s mečom, sek, sek, a k tomu klobúk s perom. Lenže z celej triedy má mušketersky oblek iba on, takže sa s nami ani poriadne nemôže hrať, lebo my máme namiesto mečov iba pravítka a to je pri súbojoch dosť hlúpe. Takže keby som aj

ja mal mušketersky oblek, Kazimír by bol rád, lebo by sme mohli bojovať spolu, sek, sek, a s prehľadom by sme vždy zvíťazili nad tými trulčkami s pravítkami.

Obdarovať Aurela, ďalšieho kamoša, je jednoduché. Aurel veľmi rád je, takže keby som mal veľa peňazí, každý deň by som ho cestou zo školy pozýval do cukrárne na naše obľúbené čokoládové zákusky. Aurel má rád aj údeniny, ale ja ho vezmem na zákusky, veď, koniec koncov, ja platím, takže keď sa mu nepáči, nech si pekne ide kúpiť údeniny sám. No fakt, vážne!

Izidor veľmi rád hrá guľôčky a treba povedať, že mu to ide výborne – zamieri a bing! Takmer vždy trafí do jamky. My ostatní s ním preto nechceme hrať, lebo keď hráme naozaj, vždy prehráme všetky guľôčky. Izidor sa cez prestávky nudí. „No tak, chalani, poďte...“ volá nás a je smutný. Takže keby som mal fúru guľôčok, tak by som si s Izidorom zahral, nehnevalo by ma, keby ten hnusný švindler stále vyhrával, ja by som mal guľôčok vždy dosť.

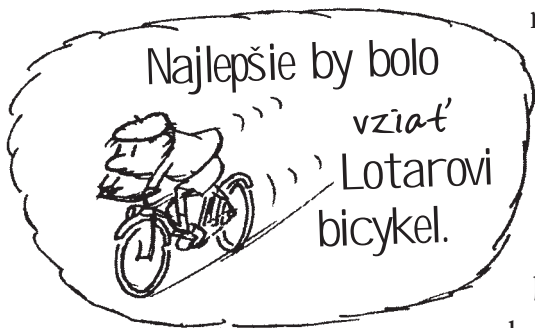
Hugo, ktorý je veľmi silný a rád rozdáva rany päšťou spolužiakom do nosa, mi povedal, že si od Vás vypýta boxerské rukavice, vraj to bude cez prestávku zábava. Pre Huga by však bol najlepší darček, keby nijaké boxerské rukavice nedostal. Naozaj, lebo ja viem, ako by sa to skončilo: Hugo by prišiel s rukavicami do školy, všetkým by nám dal šupu do nosa, tiekla by nám krv, plakali by sme, prišiel by vychovávateľ, Huga by potrestal a nás by mrzelo, že kamoš musí zostať po škole. Takže ak už niekomu musíte dať boxerské rukavice, dajte ich radšej nám a Hugo nebude mať nepríjemnosti.

Lotar je najhorší žiak z triedy. Keď ho učiteľka vyvolá, vždy má pokazenú prestávku, a keď doma ukáže žiacku knižku, je z toho cirkus, má zakázané kino, múčnik aj televíziu. Lotar má stále niečo zakázané, raz mu riaditeľ prišiel povedať pred celou triedou, že skončí na galejach a privedie do zúfalstva svojho ocka i mamu, ktorí si všetko odriekajú, len aby on dostal dobré vzdelanie. No ja viem, prečo je Lotar najhorší žiak a prečo je na vyučovaní ospalý. Nie je to preto, že by bol hlúpy, nie je hlúpejší ako napríklad Rafael, je to preto, lebo je unavený.

Lotar trénuje na svojom úžasnom žltom bicykli, aby mohol neskoršie, keď bude veľký, štartovať na pretekoch Tour de France. No a, samozrejme, kvôli tréningu sa nemôže učiť ani si písať úlohy, a keď nemá úlohy, učiteľka mu dáva písať siahodlhé tresty, takže má čoraz viac práce, nestíha trénovať a potom

musí pracovať dokonca aj v nedeľu. Takže aby Lotar nebol stále najhorší žiak z triedy, aby už nemal zakázané kino, múčnik a televíziu, bolo by najlepšie vziať mu bicykel. Lebo keď to takto bude

pokračovať, pôjde na galeje a odtiaľ ho na preteky Tour de France aj tak nepustia. Ten bicykel by s Vaším súhlasom mohol zostať u mňa, až kým Lotar nebude veľký a nebude už musieť chodiť do školy.

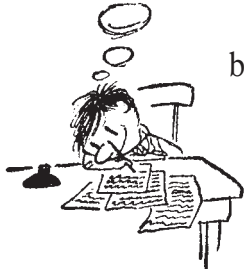
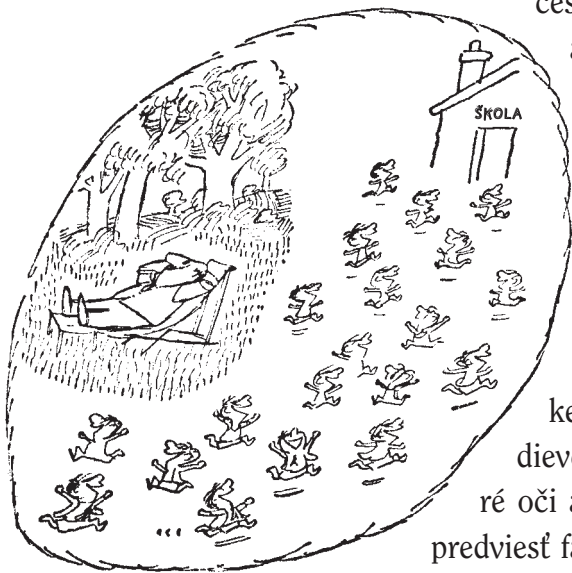

K Bujónovi, to je náš vychovávateľ, ale nie je to jeho skutočné meno, treba byť veľmi milý. Naozaj, lebo v jednom kuse musí pobeťovať po školskom dvore, trhá nás od seba, keď sa bijeme, bráni nám, aby sme sa s loptou hrali vybíjanú – odkedy sme vybili okno na riaditeľni –, chytá nás za golier, keď vystrájame, posiela nás do kúta, necháva nás po škole, dáva nám písomné tresty, zvoní na koniec prestávky. Bujón je z toho vyčerpaný, okamžite by ste mu mali dať prázdniny, aby mohol odcestovať domov do Corrèze

a zostať tam čo najdlhšie.

A aby bola spravodlivosť, mali by ste dať prázdniny aj pánu Parimuchovi, ktorý Bujóna zvyčajne zastupuje, keď nie je v škole.

A Márii-Hedvige, susedke, ktorá je super, hoci je dievča, má ružovú tvár, modré oči a žlté vlasy, by som chcel predviesť fantastické kotrmelce. Mária-Hedviga sa veľmi rada pozerá, ako robím kotrmelce, takže keby ste zariadili, aby som robil tie najúžasnejšie kotrmelce, Mária-Hedviga by povedala: „Mikuláš je najväčší šampión zo všetkých šampiónov.“ A bola by šťastná.

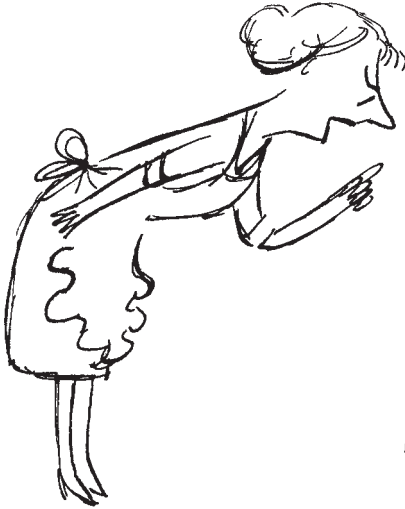
Nuž, vypýtal som si od Vás veci pre všetkých, ktorých mám rád. Možno som na niekoho zabudol, lebo ja mám rád fúru ľudí, tak aj im doneste veľa, veľa, veľa darčiekov.

Pre seba, ako som Vám už povedal, nechcem nič.

Keby Vám však náhodou zostali nejaké peniaze a keby ste ma povedzme chceli nejako prekvapiť, mohlo by to byť napríklad lietadlo, ktoré je vo výklade v tom istom obchode, kde majú aj auto pre ocka a mamu. No dávajte pozor, keď k nám pôjdete cez komín, lietadlo aj auto sú červené a ľahko sa zašpinia.

Pre každý prípad sľubujem, že budem poslušný, ako sa len bude dať, a želám Vám VESELÉ VIANOCE!

Vianoce u Mikuláša

Dnes večer slávime doma Vianoce. Ocko a mama si pozvali kopu priateľov, príde k nám náš sused pán Bledur a jeho žena pani Bledurová, ktorá je veľmi milá, rodičia môjho spolužiaka Aurela, ktorý je tučný a v jednom kuse sa napcháva, a ešte iní ľudia, ktorých nepoznám, a príde aj stará mama, bude to príma.

Ocko začal s prípravami hneď ráno, mama mu aj tak povedala, že mal začať už skôr, na čo ocko odvetil, že všetko zvládne a všetko stihne. Sadol do auta a šiel kúpiť vianočný stromček, budú na ňom zavesené darčeky pre dospelých. Mne darčeky prinesie Papa Noël, dá mi ich do topánok pripravených pred radiátorom v mojej izbe, lebo nemáme kozub.

Dlho sme čakali, kým sa ocko konečne objavil vo dverách. Vyzeral namrzene, klobúk nakrivo, o plece mal opretý akýsi dlhý konár s riedkym strapatým ihličím.

„Toto má byť vianočný stromček?“ opýtala sa mama.

Ocko prisvedčil a dodal, že pri predajni stromčekov sa mu pokazilo auto a musel sa terigať domov autobusom, bolo to strašne nepohodlné, lebo autobus bol natrieskaný ľuďmi so stromčekmi, vodič nadával, že nie je platený za to, aby prevážal les, že má v očiach ihličie a vetvičky mu zavádzajú vo výhľade. Ocko sa vraj tiež rozčúlil, nakoniec vystúpil a zvyšok cesty išiel pešo. Stromček tá tlačénica trochu poznačila, ale keď sa ozdobí, nebude to vidieť, bude veľmi pekný.

„Poď, Mikuláš,“ zavolať ma ocko, „pomôžeš mi s ozdobovaním.“

Náramne som sa potešil, ozdobovanie stromčeka je super, bavilo ma to už minulý rok, keď som bol malý. Vyšli sme na povalu po škatuľu s vianočnými ozdobami, so sklenenými guľami, s girlandami

a so svetielkami. Potom sme sa dali do práce. Ocko postavil stromček do jedálne a začal rozvešovať sklenené gule – tie, ktoré sa nerozbili, keď mu na schodoch škatuľa vypadla z rúk. Potom rozmiestňoval na vetvičky pestrofarebné svetielka, zabralo mu to fúru času, lebo elektrický kábel bol poriadne zamotaný. Ocko si sadol na zem, rozmotával drôt, pritom si niečo ticho šomral, nerozumel som dobre čo, ale uhádol som,

že to boli škaredé slová, aké sme my niekedy hovorili nahlas cez prestávky. Konečne boli všetky svetielka rozmiestnené a ocko povedal: „Uvidíš, aké to bude krásne!“

Keď pripojil šnúru so svetielkami do elektrickej zástrčky, krásne to zaiskriło, lenže toto ocko nechcel. Svetielka sa nezažali, ocko mal popálené prsty a povedal škaredé slovo, ktoré som ešte nepoznal. Ale môj ocko je šikovný, všetko zas opravil, len musel dvakrát vymeniť poistky v pivnici, lebo po tom zaiskrení vypadlo svetlo v celom dome. Nakoniec sa svetielka na stromčeku rozžiarili a bolo to naozaj krásne, najmä keď sme pridali girlandy.

Prišla sa pozrieť aj mama, povedala, že je to fajn, ale teraz treba rozťahnuť jedáľenský stôl, aby sa zaň pomestili všetci